

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2014. május 18.
(vasárnap)**

Földvári Tibor

MEGLETT

Lekció: Jelenések könyve 21,1-4

Alapige: Jelenések könyve 21,5-8

És monda az, aki a királyiszéken ül vala: Ímé mindent újjá teszek. És monda nékem: Írd meg, mert e beszédek hívek és igazak. És monda nékem: Meglett. Én vagyok az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég. Én a szomjazónak adok az élet vizének forrásából ingyen. Aki győz, örökségül nyer mindent; és annak Istene leszek, és az fiam lesz nékem. A gyáváknak pedig és hitetleneknek, és útálatosoknak és gyilkosoknak, és paráznáknak és bűbájosoknak, és bálványimádóknak és minden hazugoknak, azoknak része a tűzzel és kénkövel égő tóban lesz, ami a második halál.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, imádunk téged a gyülekezet közösségében a feltámadás emléknapján, a hét első napján. A te isteni felségedet ragyogja, hirdeti valóban a teremtett mindenség. Abban is csodáljuk hatalmat, fennségedet, ahogyan gondoskodik rólunk személy szerint is, mint családról, mint nemzetről, népről.

Magasztalunk téged, Atyánk, mégis leginkább, legfőképpen az Úr Jézusért. Dicsőítünk, hogy őáltala és őérette lehet nekünk egyáltalán kapcsolatunk veled, szólíthatunk Atyának. És most is megvalljuk csodálattal a te szabadításod valóságát, hiszen, Urunk, még így vasárnap reggel is olyan könnyen meg tudjuk egymást bántani, szégyent hozunk a te nevedre, de köszönjük a bocsánatot, a szabadítást.

Most is, Urunk, kérjük a te szabadításod örömét. Add, Urunk, hogy a Jézus Krisztusról szóló evangélium ereje erősítse hitünket, táplálja reménységünket. És arra kérünk, Urunk, hogy a te jelenlétedben és a gyülekezet szeretetközösségében csakugyan vidámitd meg lelkünket.

Urunk, sok helyen katasztrófa van, sok helyen nagyon nagy bajok vannak, köszönjük, hogy mi itt békében lehetünk, és hadd könyörögjünk azért, hogy ahol

bajok vannak, add a te megoldásodat ne csupán testiekre, hanem a lelkiekre nézve is. Köszönjük, hogy Jézusért meghallgatod imádságunkat.

Ámen.

Igehirdetés

Mivel az ifjúsági csoportokban többen is érettségre készültek, nekem is sok izgalmat jelentett a fiatalok érettségi sikere, írásbelije. Némelyiküktől sikerült megkérdezni múlt hét végén is az ifióra után, hogy sikerült, és volt, aki úgy mondta, hogy megvan. Ha múlt időben mondta volna, akkor ugyanazt a szót hallhattam volna szájából, mint amit itt is a 6. versben: meglett. Akik már túl vagyunk az érettségin tudjuk, hogy úgyis meglesz előbb vagy utóbb, és mégis izgulunk mi is akár szülőként, nagyszülőként, dédszülőként meg barátokként. Izgulnak azok is, akik benne vannak és végzik a feladatukat, de azért a végén jó hallani, hogy megvan, meglett.

Az ragadott meg, hogy midőn Isten ezzel a kifejezéssel azt a fantasztikus kijelentést közli, hogy elkészült, megtörtént – ez az újfordítású Biblia szava –, akkor nem akármiről beszél, hanem az új teremtés valóságáról. Az érettségi is fontos, meg a felvételi is, sok minden függ tőle, fiatalok számára a siker, akik hozzájuk tartozunk, az öröm, hogy sikerült és látjuk a gyermekek, fiatalok életét, hogy alakul. Érdekes, hogy Isten számára ugyanez az izgalom, ez az öröm jellemző, amikor arról beszél, milyen az örökkévalóság. Nem is annyira az új ég és az új föld, az új teremtés szépségéről lesz ma szó, hanem sokkal inkább arról az Úrról, aki mindezt végzi, készíti, és ahogy ő maga is kimondta, valóban ezzel a drága érzéssel: meglett.

Néhány kifejezést elemzünk majd az igehirdetés menetében, de mindegyik kifejezés erre az egyetlen szóra fókuszál majd: mit akart Isten ezzel kijelenteni, hogy megtörtént az új teremtés. Pár dolgot az új teremtés szépségéről azért mondjunk el, majd pedig hogyan is viszi, illetve vitte végbe mindezt Isten.

Itt ugyanis az az érdekes, hogy János ott az 1. század végén Pátmosz szigetén száműzetésben valamit láthat a jövőből, ami számára reménység – az 1. század hívőinek is –, és ne felejtsük el, voltak, akiket vittek az oroszánok elé, meg a keresztre, szenvedtek, mártírhalált haltak, családok élete emiatt tönkre ment, de a hívő emberek akkor is tudták, van kire nézni, van mit várni élő reménységgel és boldogan. A *Quo vadis?* című filmet, ha megnézzük, láthatjuk, még filmen is milyen szépen be lehet mutatni, hogy valaki rettenetesen szenved a kínhalál miatt, de boldog hívő ember, mert tudja, hogy van reménysége.

Milyen az új teremtés? János apostol láthatja tehát a jövőt, de az az érdekes, hogy mégis úgy mutatja be mindezt számára Isten, mint ami már jelenvaló. Itt lesz fontos, hogy tulajdonképpen múlt időben beszél arról, ami még jövő, hiszen Jézus eljövetelkor lesz valóság. Láthatja a kiteljesedett üdvösség, az örökkévalóság valós voltát. S nem valamiféle éteri, elszellemiesített állapotot lát, hanem ahogy olvastuk, új ég és új föld szépsége, ragyogása – és tudjuk a megelőző szakaszból –, ahol feltámadott testben élhetnek az Úri.

A Biblia első két fejezetében leírt teremtés számos kifejezésével mutatja be a Biblia utolsó két fejezetében leírt új teremtés dicsőségét. Van egyfajta azonosság és eltérés, kontinuitás és diszkontinuitás a teremtés és az új teremtés között. Csak egyetlen példa: a mostani teremtett világunkban is mennyi szépet láthatunk, gyönyörködhetünk benne. Milyen lesz majd az új, ha van kontinuitás és diszkontinuitás a kettő között? Más lesz, hiszen megújított, új teremtés, de mégis hordoz sok mindent a régeből. Olvashattuk, hogy az első teremtésnél – most az elsőt emiatt mondom, hogy az új teremtés lesz majd – az édenből volt az emberpár, illetve majd a megsokasodó emberiség Istennel való közösségében, és az édenből kiindulva kellett az egész földön édeni állapotokat létrehozni Isten eszköze képpen. Az új teremtésnél azt látjuk, hogy édeni állapotok vannak dicsőségesen fantasztikusan. És ami igazi boldogság, hogy amíg a teremtésnél Ádám és Éva Isten teremtményeként lehetett az Úrral való közösségben, az új teremtésben már a menyasszony, vőlegény, férj, feleség legintimebb szeretetkapcsolatával is kifejezi azt, hogy milyen lesz az Istennel való kapcsolat dicsősége, szépsége.

Ezért is kell odatenni, amit itt olvastunk, hogy az új teremtésben nem lesz már semmi, ami a bűneset miatt megromlott teremtésnek a valósága. Nem tudom, ma reggel sírt-e valamelyikünk valami testi fájdalom miatt vagy valami nehéz lelki teher miatt? Vagy ha valamelyik érettségizőnek nem úgy sikerült valamelyik írásbeli és még most is könnyezik? Mostani teremtett világban a bűneset óta sok minden megromlott, de mindebből felszabadultan, minden ilyen jellemzőtől mentesen, szabadon megújítva az új. Itt újra hadd húzzam alá, hogy az 1. század hívői hihetetlen szenvedéseket éltek át, és nem voltak elkeseredettek, reménytelenek, mert a jelenükben is és a jövőre nézve bízta, bátorította őket Isten.

Nekem is sokszor volt kérdés, éppen a sorokat is olvasva, hogy vajon milyen lesz majd az újteremtés, és ez fontos kérdés, és nyugodtan gondolkozzunk, elmélkedjünk, de mindig a Biblia fényében.

Ami azonban ennél sokkal fontosabb, hogy ki is az az Úr, aki ezt az új teremést létre hozza, megalkotja? Ha láthatjuk az első teremtésben is Isten személyének a nagyságát, még inkább az új teremtésben. Innen megyünk tovább. Az 5. verstől kezdődően tulajdonképpen nem is az Úrról olvasunk – noha róla olvasunk, mert kijelentést olvastunk –, hanem ő maga szól. S ez nagyon fontos.

A trónon ülő dicsőséges isteni személy, hatalommal bíró uralkodó megszólal. És ha az ókori társadalmakra gondolunk, akkor eszünkbe juthat, hogy ez azért valóban fontos, amikor a király a trónon ülve bármit kimond, azt hatalommal teszi, az törvény, az úgy lesz, amit kijelent. Ezt a fajta személyes megszólalását az isteni dicsőségnek, az isteni személynek még egy helyen olvashattuk az 1. rész 8. versében: „Én vagyok az Alfa és az Omega, kezdet és vég, ezt mondja az Úr, aki van és aki volt és aki eljövendő, a Mindenható.” Mind-egyik kommentáríró megjegyzi, hogy azért fontos ez, mert ilyen módon keretbe is foglalja a trónon ülő uralkodó eme nagyon személyes megszólalása mindazt, ami az egész bibliai könyvben is ki lett jelölve, azaz minden, ami történik

múltban, jelenben, jövőben, az minden az ő szavához és az ő isteni személyéhez kapcsolódik. Itt az új teremtés valóságát hirdeti meg, amikor megszólal nagyon személyesen, dicsőségesen.

Pár kifejezéssel mégis továbbra még ki akarja emelni, hogy nem akármilyen hangzik most. Az 'íme' szócska, ami tudjuk, mindig a figyelemfelkeltés szava: most figyeljete nagyon, mert... Megszólal az uralkodó és így kezdi, hogy ímé mindent újjá teszek. Aztán hallhattuk azt is, hogy az ő isteni szavahihetőségéről szól, megbízható, hív, azaz hű, igaz.

Meg is kérdezhethetnénk, hogy miért kell Istennek ezt aláhúzni, hogy az ő szava megbízható és igaz? Például azért is, mert még a hívő népet is éri kísértés, akár az 1. század hívő népet – lásd a gyülekezetnek írott levelek –, a hét levél, emlékszünk, beszél kételkedésről, kétségbeesésről, nehézségekről, bajokról, ami ennek a mostani bűneset utáni teremtett világnak a valósága a hívők életében is néha. És még az is megkérdőjeleződhet, hogy vajon igaz, amit az Úr mond, vagy meddig kell várni az ígéretére. Én magam is átélem ezt sajnos többször is. Isten aláhúzza: megbízható, hű. Ábrahám számára a Zsidókhoz írt levél 6. részében azt olvassuk, hogy Isten esküvel tett ígérete két változhatatlan tény, még jövőbeni, mert ígéret, de olyan, mintha már beteljesedett volna. Szóval az isteni személy szava önmagában is hatalommal bírna és megbízható, de még hozzáteszi, hogy hű és igaz, írd le.

S van még egy kifejezés, mikor nem jövő, hanem jelen időben mondja: ímé mindent újjá teszek. Prófétai jelen. Beszél a jövőről, de a jelen idejű állítmányal azt akarja kiemelni, hogy ez ennyire valóság már most. Ennyire megbízható csakugyan. És ennek a jelen idejű, profétai jelen idejű kifejezésnek – ímé mindent újjá teszek – az is hangsúlya, hogy szinte láthatjuk, hogy hogyan végzi aprólékosan, személyesen az Úr azt, amikor az újjáteremtő munkáját végzi. Új eget és új földet teremt és hogyan végzi mindezt.

Gondoljunk arra, amikor ott a teremtéstörténetben is láthatjuk, hogy hogyan alkotta meg a világot, és legrészletesebben az ő formáló, alkotó munkájának a legaprólékosabb részletében, az asszony teremtésénél mutatja meg, hogy hozzá illő segítőtársat ad. Ha belegondolunk testvérek, hogy hány házasságban mégis van baj, mert a bűneset utáni teremtett világban még a házasságban is lehetnek bajok. De Jézus is arról beszélt, ha azt nézzük, hogy kicsoda az Úr, aki teremtette a házasságot, a te társadat is, akkor van szabadulás. És lehet, hogy most baj van vele vagy veled, de az új teremtésnek a szépségét is hogy mutatja be? Férfj, feleség szeretetkapcsolata. Isten aprólékosan alkot, a jövőre nézve is a házasság szépsége, öröme, még a bűneset utáni világban is milyen fantasztikus lehet, aki abban él. És azt mondja az ige: Isten ugyanilyen aprólékossággal, ahogy Ádám, Éva számára is, az új teremtés csodáját végbe viszi. A folytatásban olvashatunk az isteni alkotó kéz, alkotó ujjak fantasztikus, csodálatos munkájáról.

Ímé mindent újjá teszek. Ebben a jelen időben az is benne van, hogy a jövőben is biztos – és itt lépünk tovább –, és már a jelenben is minden eszerint zajlik, történik. S ezért is volt szinte furcsa számomra, ahogy folytatja az Úr kijelentése: ímé mindent újjá teszek, aztán a trónon ülő monda nékem – olvas-

suk – meglett. Itt pedig múlt idejű cselekvés. Leírja, hogy hogyan végzi aprólékosan, teljes bizonyossággal tudhatjuk a jövőre nézve, következő pillanatban meg azt hallja János, hogy meglett, készen van, megtörtént.

Többes számú kifejezés van itt egyébként: megtörténtek, meglettek; csak a fordítás így adta vissza, de így is ugyanúgy érthető: mindaz meglett, amiről eddig írtam – az 1-5. versben olvasottak –, és az említett 1. rész 8. verse és a mostani szakasz közti kapcsolat miatt, mint keret, mindaz, ami a múltban, jelenben és a jövőben történik, meglett. Mert az új teremtés valósága előkészítették a mostani világ valósága, eseményei, történései által. Mindaz, ami mennyen és földön most történik a mi személyes életünkben is, a világtörténelem menetében is Jézus jöveteléig készíti az új teremtést is. És Isten ki akarja emelni, hogy megtörténtek. Látja János a jövőt, az új eget és az új földet, Istennek a kapcsolatát az ő népével, és hallja, hogy meglett, kész.

Római levél 11. része végén olvassuk a 36. versben Istenre vonatkoztatva: mert mindenek őtőle, őáltala és őreá nézve vannak. Minden. Jézusra vonatkozóan pedig, aki Isten, Isten Fiaként minden, ami teremtetett őáltala és őreá nézve teremtetett. Kolossé levél 1. rész 16. verse. Minden Istenre nézve, aki a trónon ül, és minden Jézusra nézve, aki a Jelenések könyvében a megöletett Bárány. Ezt azért kell kiemelni, mert a Jelenések könyve egésze is és a mostani szakaszok is mikor arról beszélnek, hogy férje számára felékesített menyasszony, akkor tudjuk, hogy az Isten, az isteni személy és a népe kapcsolata az Újszövetségben leggyakrabban Jézus, mint menyeyei vőlegény és az ő népe, mint menyasszony.

A Szentháromság titka is benne van sok mindenben, ami most hangzik, de a szó, amit a trónon ülő mond, az isteni személy, hogy meglett, ilyen módon kapcsolatba kerül már azzal, amit a kereszten Jézus így mondott: elvégeztetett. János evangéliuma 19. rész 30. verse.

Miért lehet új teremtés? Miért mondhatja ki a trónon ülő, hogy meglett? Azért, mert Jézus a kereszten kimondta, hogy elvégeztetett. Hallottuk a köszöntés igéjében: azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés, a régiek elmúltak, íme újjá lett minden. Azaz, amit Jézus elvégzett megváltó halálával, amit az Atya akarata képpen neki be kellett teljesítenie, azzal elkezdődött nemcsak a bűntől való szabadulásunk, nemcsak az Isten országa már e földön való megnyilvánulása lelki módon is, hanem elkezdődött az új teremtés. Jézus az új teremtés. És halljuk: halála és feltámadása miatt, akik az Úrei már most is hit által, azok is új teremtés. A régiek elmúltak, újjá lett minden.

Persze az zavar, hogy hát újjá lett minden, akkor miért jön vissza a régi kísértésben való elbukásom? Akkor miért tudunk a házasságban vagy a családi életben is olyan könnyen vétkezni egymás ellen? Vagy olyan nehéz elhinni, hogy megújult a társam. Mert a hitünk nem magunkra néz. Az 1. század kereszttyéneinek a hite sem magukra nézett, hanem az Úrra kellett. Az újjáteremtő Úrra. Az új teremtés valósága Jézus eljövetelekor, most még nem ezt éljük, de reménység. És a reménységet láthatjuk mi is előre. Hisszük, valljuk, tudjuk, hogy olyan lesz, és ez hat arra, ahogyan most élünk. De mindez azért, mert elvégeztetett és meglett.

Itt a kapcsolatot hadd fogalmazzam meg újra: amit Jézus elvégzett a kereszten, az múlt a múltban; amit a trónon ülő személy kimond – meglett –, az múlt a jövőben. Olyan igeidővel, ami meghatározza a jelent és a jövőt. Múlt a jövőben, múlt a múltban. Ilyen valóságos tény mind a kettő, erre épül a hitünk, erre tekint a reménységünk. Lehet, hogy itt a földi életben küzdünk, lehet, hogy a földi életben sokszor kesergünk és sírunk, ezért is kell hozzátenni, ahogy mondtam, nem lesz könny, fájdalom, sírás, de ha az Úrra tekintünk, aki az új teremtést is elvégzi, illetve azt mondja, hogy meglett, megtörténtek, akkor másképp élhetjük az életünket. Jézus elvégzett mindent érted és helyetted, a trónon ülő mindent megtett érted és helyetted. A földi életünkben elkezdődött az új, és ez teljesedik ki az új teremtés dicsőségében. De már most úgy élünk, mint akik látjuk mindezt. Láthatjuk.

Amikor az isteni személy ezt mondja „meglett”, ezután ezt teszi még hozzá: én vagyok az alfa és az omega, a kezdet és a vég. Hallottuk, az 1. rész 8. versében is így beszélt. Az alfa a görög ábécé első betűje, az omega az utolsó betű, jelezve, jelképezve, ő a kezdet és a vég ura, minden hozzá kapcsolódik, mindennek a kezdete és vége a vele való viszonytól függ, viszonyban érthető meg. A világ kezdete, vége, de ugye, a világ vége az végül is nem vég, ez az új teremtés kezdete, és utána pedig nehéz szavakat mondani, mert az már örökkévaló. De az örökkévaló dicsőséges isteni személytől függ minden.

Nekünk még most talán az a fontosabb, hogy az én személyes életemben vannak kezdetek meg végek. Jó lenne valamit elkezdeni végre, vagy bárcsak vége lenne már valami másnak. Vagy a történelemre gondolunk, népünkre – választások után, uniós választások lesznek –, vannak kezdetek és végek, de minden az isteni személytől függ most is. Isten népe ezt tudja, látja, és így imádkozunk a vezetőkért is, például most a kormányalakítás miatt, remélem. De az új teremtés szempontjából azt hirdeti ez az ige, hogy mivel lesz egy új, ezért már most is ez az isteni személy mindent úgy intéz, úgy irányít, mindenről úgy gondoskodik, hogy azt az újat is előkészítse, illetve már készen van. Itt most én elmentmondásos szavakat mondok, mert ez az. Nekünk még nincs kész, számára már készen áll, és ezt láthatjuk.

Hogy éljük a mostani földi életünket az Úr népeként? Vagy még nélküle mindig? Én csak itt hadd említsem meg, hogy ez az isteni személy beszél arról is, akik nem lesznek ott ebben az örök boldogságban, itt a második halálról beszél. És elmond sokféle jelzőt, de testvérek, az is azért lett oda leírva, hogy láthassuk, hogy akik az Úréi, nem azért az övéi, mert ők jobbak lennének amazoknál, hanem azért, mert ők elfogadták azt a kegyelmet, ők élnek azzal az Úrral már most a földi életben is és mindörökké. Hogyan éled az életedet? Hogyan éled a házasságodat, a családi életedet? Hogyan éled az érettségi, felvételi időszakodat fiataloként? Az 1. század hívői nagyon nehéz körülmények között, de Úrba vetett hittel. Mert tudták, hogy az Úr az Úr, és minden tőle függ.

Nagyszombaton igehirdetésben említettem már annak a lánynak a történetét, akiről karácsony előtt láttam videófelvevételeket. 23 éves, tehát Dániel ifis korosztályú fiatal lány Amerikában, fotóművésznek készült, de rákbetegségben

halt meg tavaly december 7-én. Több videóüzenete is van, a legutolsó az, amikor pár napja van már csak és beszél az életéről, a halálról. Ez a lány ebben az utolsó videóüzenetében ilyen kifejezéseket tett hittel: tudom, hogy az Úr engem nem meggyógyít, hanem megszabadít meghalásom által. Egy másik üzenetben, egy korábbiiban pedig arról beszélt, hogy a csodák, azok csak árnyékai annak, ami vár ránk. A csodák, azok csak átmeneti megoldást adnak, ami ugye a halála után jön, az örök megoldás. Arról is beszélt, hogy ő mennyire tudott gyönyörködni a tájban meg az emberekben, amikor fotózta a tájat, a teremtett világ szépségét, meg az embereket, és utána arról beszélt, hogy milyen szép lesz majd az örökkévalóságban az új ég és az új föld szépsége.

Most az üzenet miatt mondom így részletesen. 23 éves lány, akinek fájdalmai vannak a rákbetegség miatt, aki szenved, alig kap levegőt a tüdőrák miatt, de közben, amikor beszél az Úrról meg beszél az életéről, akkor így beszél. Azért, mert ő is szenvedő hívő fiataalként tudta, hogy ki az az Úr, aki az új teremtést készíti. Megint hadd tegyem hozzá az üzenet miatt mondom az ő személyére utalva. A földi élete nem volt egyáltalán könnyű neki sem. De nemcsak hite volt, hanem reménysége is.

Mert ez az isteni személy, miután beszél magáról és a hatalmáról, dicsőségéről, szuverén uralmáról, akkor ezt is halljuk, ezt is mondja: én a szomjazónak adok az élet vizének forrásából ingyen. Szinte furcsa is, hogy hát miért kell szomjazóról beszélni, mikor az örökkévalóság szépségét, az új teremtés nagyságát, dicsőségét mutatja meg, ő magát? Hát miért kell azt mondani, hogy a szomjazónak adok? A 22. részben a Jelenések könyve végén is ott lesz ez, hogy a szomjazónak adok. Az egész Szentírás tele van ezzel a kifejezéssel, hogy a szomjazónak adok. Emlékszünk, Jézus maga is mondta ezt. Mert még a mostani bűneset utáni teremtett világban élő hívő népének akarja a bátorítást hirdetni, mondani. Itt még szomjazhatunk, és még a reménység, az új ég, új föld dicsősége, szépsége leírásánál is azt mondja Isten, hogy akkor majd valami ilyesmi lesz, hogy én adok a szomjazónak.

Itt is a hangsúly őrajta van: én adok. Mert ő tudja, hogy szükségünk van rá. Te mire szomjazol? És itt most nemcsak testi – néha az is nagy baj –, elsősorban lelki szomjúságra gondoljunk. Miben várod az Úr megoldását, szabadítását?

Eszembe jutott, hogy amikor Jézus kimondhatta, hogy elvégeztetett – ott a János 19,30-ban –, emlékszünk, hogy előtte valaminek még be kellett teljesednie. Jézus már mindent beteljesített, és ezt tudta ott a kereszten szenvedve, függve, de még valaminek be kell teljesedni, még valamit el kell végeznie, és ez volt ez a mondat: szomjazom. Ő a szó szoros és a szó lelki értelmében is szintén szomjazott. Az, ami történt vele ott a kereszten, az „elvégeztetett” miatt történt, az ő szomjúsága, a lelki, az az ítélet, az a megváltásunk ára is volt. Az isteni Fiú szomjazott, elvégeztetett minden, hogy a trónon ülő isteni személy mondhassa nekünk és neked is: meglett. Az új ég, új föld dicsősége is a tiéd. Én a szomjazónak adok. Most még a földön élve mit akar neked adni az Úr? Ő ad.

A vége pedig ez: aki győz, örökségül nyer mindent; annak Istene lesz, az pedig fiam lesz neked. Itt is ott van az isteni személlyel a kapcsolat. Ez a „győz”

pedig nem azt jelenti, hogy olyan erős, hogy ő aztán győz, hanem ez a győz, győztes, a győző – ahogy a levelekben is olvassuk – az, aki nagyon jól tudja, hogy nekem szükségem van az Úrra, aki szomjazom, de az Úr kielégíti a szomjúságomat, aki az Úr nélkül semmi és senki vagyok, elveszett bűnös, de az Úrért, aki elvégzett értem mindent, és kimondta azt, hogy meglett, még az én örök életemre nézve is bízhatom benne, reménykedhetek őbenne. A múltra nézve láthatom az elvégzettetted dicsőséges isteni személy nagyságát, a jövőre nézve a meglett kifejezéssel bemutatott isteni személy szépségét, nagyságát. Amikor Isten népe az 1. században, vagy akár a mostani időben, a mi időnkben is látja ennek a földi életnek nehézségeit, bajait, hit által akkor is tekinthet az Úrra.

Az igehirdetés üzenetében látjuk ezt az Urat, aki újjáteremtő, mindent, mindeneket újjáteremtő Isten, aki az ő újjáteremtő munkáját egyszer s mindenkorra elvégezte. Nekünk ez még jövőendő reménység, de mi ezzel a reménységgel élhetjük az életünket. Testvérek, ebbe az Istenbe vetett hitre, és ebbe az Istenbe vetett reménységre hívlak benneteket!

Imádkozzunk!

Dicsőítünk, magasztalunk mennyei Atyánk, hogy még az új teremtés szépsége is elsősorban azért lehet gyönyörűsége, mert veled lehetünk szeretetkapcsolatban. Köszönjük, hogy Jézus végzett el mindent ezért, és áldunk, hogy Szentlelked által most is velünk vagy, itt vagy, és készítesz bennünket arra a boldog reménységre. Köszönjük, hogy ilyen biztos a mi üdvösségünk. Ha akár melyikünkben bizonytalanság lenne, kérünk, győzze meg a te Lelked, hogy hozzád térjen, elfogadja a kegyelmet végre. Köszönjük, Urunk, hogy te a mostani időben is szomjúságunkat, szükségünket megadó Isten vagy.

Hadd mondjuk most így egyszerűen személy szerint is és mint közösség, mint család, mint házasságban élők: add nekünk azt, amire leginkább szükségünk van most. És arra kérünk, hogy akikben a reménység teljesen hiányzik, reményvesztettek, akár a betegség miatt, műtét előtt vagy utáni állapotuk miatt, benned hadd lássák meg megoldásukat, szabadítójukat.

És Urunk, imádkozunk, mint hívó közösség a mi népünkért. Különösen Kárpátalján levőkért, ugyanakkor kérjük azt is, hogy Ukrajnában adj megoldást.

Áldd meg miniszterelnökünket is, amikor a kormányalapításnak a dolgait intézi. Kérünk téged arra, hogy akik most hatalmat kaptak a vezetésre, legyenek alázatban, szolgáljanak, Urunk, és így vezessenek.

És kérünk arra, hogy az uniós választásokon is valóban olyan magyarok kerülhessenek ki Magyarországról fontos pozíciókba, akik népünket alázattal és szeretettel képviselik. Ezt kérjük, Urunk, tőled.

Hadd vigyük most elébed, Urunk, mindannyian személyes kérésünket is Jézus érdeméért.

Ámen.